

[Høning Rasmussen.]

retsaldere naturligvis ikke kunne være gældende ved kommunalvalgene og heller ikke ved menighedsrådsvalgene nu til efteråret. Det finder vi er ganske urimeligt og udtryk for lidt af en ringeagt over for problemet. Det betyder i virkeligheden, at man siger noget i retning af: det haster ikke, det kan vente, til vi alligevel får noget vigtigt på dagsordenen, til der på et senere tidspunkt er vigtigere ting end 21 års valgretsaldere, der skal afgøres. Det synes jeg ikke man kan byde dansk ungdom. Man kan selvfølgelig indvende: kan vi så være bekendt over for dansk ungdom, at der muligvis bliver en ganske ringe valgdeltagelse i afstemningen? Dertil vil jeg svare, at hvis der bliver en ganske ringe valgdeltagelse ved afstemningen — og det kunne man måske nok frygte — er det for mig et afgjort bevis for, at der ingen væsentlig modstand er i befolkningen mod lovforslaget, og så synes jeg slet ikke, der er nogen grund til, at man ikke skulle gennemføre det.

I øvrigt skal jeg undlade at komme med flere kritiske bemærkninger. Vi er i mit parti glade for, at vi er kommet så vidt, at lovforslaget om nedsættelse af valgretsaldere kan vedtages med så stort flertal, og vi har i øvrigt intet ønske om yderligere udvalgsarbejde. Vi ønsker sagen fremmet mest muligt og imødeser folkeafstemningen med stor sindsro.

Harald Nielsen: Som jeg gjorde opmærksom på ved lovforslagets første behandling, og som det fremgår af betænkningen, er der inden for vor folketingsgruppe delte meninger om, hvorvidt vi bør blive stående ved den valgretsaldere, som blev fastlagt for 8 år siden ved en folkeafstemning, hvori jo også de 21-årige deltog, eller om vi bør gå ned til en valgretsaldere på 21 år, således at valgretsaldere og myndighedsaldere falder sammen.

Det er altid forbundet med et skøn, hvor valgretsaldere bør være, og det samme

gælder myndighedsaldere; man har altså skønnet, at folk gennemsnitlig, når de er 21 år, er så modne og så erfarne, at de kan få fuld myndighed over deres egne sager. På samme måde er der nogle, der har den opfattelse — og den har jeg — at der skal større modenhed og større erfaring til for at råde med om fælles anliggender end til at råde over sine egne mere snævre og begrænsede forhold. Dette er begrundelsen for, at man skulle have en lidt højere valgretsaldere end myndighedsaldere.

Uanset hvilken mening man har om, hvad valgretsaldere rettelig bør være, kan man for så vidt være med til, som vi også har været det, at indstille lovforslaget til vedtagelse, da det jo er et spørgsmål, som til syvende og sidst ikke skal afgøres af os herinde, men af vælgerbefolkningen ved en folkeafstemning. Vi har inden for vor gruppe været fuldstændig enige om, at når man vil spørge vælgerne, vil det være hensigtsmæssigt at gøre det i forbindelse med de kommunale valg til næste forår. Når vælgerne alligevel i anden anledning er på valgstedet og kommer der i meget stort tal, kan man få dem alle til at udtale sig om deres mening vedrørende valgretsaldere. Hvis man derimod afholder folkeafstemningen isoleret, således som man nu agter at gøre det, er det ikke sikkert, at man får det store fremmøde og dermed den klare udtalelse om, hvorvidt vælgerne ønsker valgretsaldere sænket.

Jeg kunne forstå på den ærede ordfører for socialdemokratiet, at han mente, at vi ville have folkeafstemningen holdt i forbindelse med et folketingsvalg — jeg ved ikke, om regeringen forbereder folketingsvalg i meget nær fremtid, det kan den ærede ordfører måske oplyse os om. Vi har ment, at folkeafstemningen skulle afholdes, første gang der skulle være valg her i landet, hvilket vil sige til næste forår, når der skal afholdes kommunale valg. Nu kan man naturligvis sige til os: ja men så får de 21-årige jo ikke valgret ved de kommunale valg; men jeg har nu den op-